

^१पीथः, ^२पम्पा, ^३पालम्, ^४पयः, ^५पेरुः ।

(988) “ पा रक्षणे ” (II-अदादि:-1056. सक. अनि. पर.)

‘ पाने पिबति, रक्षायां पाति, पायति शोषणे ॥ ’ (श्लो. ५) इति देवः ।

^६पायकः-यिका, ^७पालकः-^८गोपालकः-लिका, पिपासकः-सिका,
^९पापायकः-यिका ;

^Aपाता-पात्री, पालयिता-त्री, पिपासिता-त्री, पापायिता-त्री ;

^{१०}पान्-न्ती-^Bती, पालयन्-न्ती, पिपासन्-न्ती ; —

पास्यन्-न्ती-ती, पालयिष्यन्-न्ती-ती, पिपासिष्यन्-न्ती-ती ; —

1. ‘पातृ—’ [द. उ. 6-32] इत्यादिना थकृप्रत्यये, ईत्त्वे च रूपम् । पिबति तेजांसि इति पीथः=आदित्यः मकरश्च ।
2. औणादिके [द. उ. 7-7] पप्रत्यये बाहुलकात् ह्रस्वनुमागमयोः निपातितयो रूपमेवम् । पिबन्त्यस्यामिति पम्पा = सरोविशेषः ।
3. औणादिके त्रप्रत्यये [द. उ. 8-90] रूपम् । पिबन्त्यनेनेति पात्रम् = भाजनम् ।
4. ‘पिबतेरि च’ [द. उ. 9-50] इत्यसुन्प्रत्यये इकारश्चान्तादेशः । पयः=जलं क्षीरं च ।
5. औणादिके रुप्रत्यये, घात्वन्तस्य एकारे च रूपम् । पेरुः=आदित्यः ।
6. ‘आतो ऊक् चिण्कृतोः’ (7-3-33) इति युगागमः । एवं घञादिष्वपि ज्ञेयम् ।
7. ‘पातेर्लुग वक्तव्यः’ (वा. 7-3-37) इति प्यन्ते सर्वत्र लुगागमः ।
8. गवां पालकः गोपालकः । ‘नित्यं क्रीडाजीविकयोः’ (2-2-17) इत्यनेन जीविकार्थकस्य नित्यसमासः ।
9. ‘गापोर्ग्रहणे इण्पिबत्योर्ग्रहणम्’ (वा. 2 4-77) इति वचनादस्य लुग्विवरणत्वेन, ‘लुग्विवरणालुग्विवरणयोरलुग्विवरणस्य’ (परिभाषा 91) इत्यनेन च ‘घुमास्था-गापा—’ (6-4-66) इत्यादिषु नास्य ग्रहणम् । तेन ईत्वादिकमस्य नेति ज्ञेयम् । तेन यङन्ताण्युलि द्वित्वे, अभ्यासह्रस्वे च, ‘दीर्घोऽङ्कितः’ (7-4-83) इत्यभ्यासस्य दीर्घः । एवं यङन्ते सर्वत्र ज्ञेयम् ।
10. शत्रन्तात् ज्ञियाम्, ‘आच्छीनद्योर्नुम्’ (7-1-80) इति नुम्बिकल्पः ।
- A. ‘यद्भागिभाजोऽपि हि जानते तान् ज्ञेयं यदष्टादश यश्च पाता ।’ वा. वि. 2.53.
- B. ‘पान्त्यः शिशूर, धान्यधनानि रान्त्यो, लान्त्यश्च काश्चित् कुसुमानि दान्त्यः ॥’
वा. का. 2. 49.